

Formanden:

Jeg tror ikke, de sidste områder hører ind under denne debat.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne takke for den saglige debat, der i det store og hele har været omkring de spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen har rejst over for tinget i dag.

Jeg vil også takke venstres ordfører i denne sag, hr. Poul Hartling, fordi dette parti igennem hr. Poul Hartling så utvetydigt og klart har tilkendegivet, at partiet fortsat er tilhænger af en offentlig kunststøtte. Jeg deler fuldstændigt den betragtning, at vi i det danske samfund både har pligt til og råd til, og at det principielt også er rigtigt, at samfundet støtter kunsten. Jeg er helt enig i den opfattelse, at vi ikke, på grund af en storm der i øjeblikket går omkring nogle konkrete sager, må forfalde til at blive et samfund, der er kunstnihilistisk.

Jeg er også enig i den betragtning, der har været gjort gældende i debatten, at det ikke er enhver, der søger, der uden videre har krav på at blive accepteret som kunstner eller som én, der laver kunst. Jeg mener, at det først og fremmest må være det kunstneriske niveau, det må være kvaliteten og det alene, der er kriteriet, når man skal vurdere den slags ting. Vi ved alle sammen, hvor svært det er at afgøre, hvornår noget er kunst, og hvornår det ikke er det. Det er f.eks. også svært, når det drejer sig om det, hr. Lysholt Hansen med et citat fra Bibelen var inde på, nemlig at bespottelse skal tilgives, men ikke bespottelse af ånden. Hvor ligger skellet imellem dette? Det er en næsten umenneskelig opgave at finde det rigtige svar på den slags spørgsmål.

Jeg har den opfattelse, som der også er blevet givet udtryk for af forskellige ordførere, at kunst ofte er provokerende, men at ikke enhver provokation er kunst. Jeg tror, det er Paul la Cour, der har sagt, at hvis al provokation er kunst, er uden videre selv skriget et udtryk for kunst.

Jeg vil gerne på regeringens vegne sige, at vi vil være ganske betænkelige ved, om det skulle ende dér, at ministre og folketing i alle den slags sager skulle gøres til appelinstans. Men jeg forstår på den debat, der har været også omkring begrebet appel-

instans, at man i det udvalg, der bliver nedsat, skal overveje og skal undersøge, hvorledes sådan noget kan gøres på en fuldt forsvarlig måde med henblik på at fastholde den kunstneriske frihed.

Jeg mener, det er glædeligt, at den debat, der er rejst af det konservative folkeparti her i tinget, har kunnet ende med en dagsorden, der har vundet en så bred tilslutning i tinget. Det, der er det positive, er, at et meget bredt flertal i folketinget er enig om, at der er nogle problemer, der trænger til at undersøges, og at vi skal vende tilbage til, hvordan man mere konkret kan løse disse problemer.

Men jeg vil også udtrykke tilfredshed med, at de partier, der er gået ind for den dagsorden, der er stillet af hr. Lysholt Hansen, alle gør det under hensyn til det, man har kaldt balancen imellem anarki og frihed, at de har gjort det i den ånd, at frisdet skal fastholdes.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg skal gøre det ganske kort i fortsættelse af det, hr. Glistrup sagde om, at vi ønskede mit dagsordensforslag til afstemning først. Jeg vil henstille til formanden at lade følgende ord: „går tinget over til næste sag på dagsordenen“ erstatte af ordene: „fortsætter tinget sagens behandling“.

Formanden:

Der er kommet en rettelse til det af hr. Poulsgaard stillede forslag om motiveret dagsorden, således at det lyder:

„Idet folketinget udtaler sin fordømmelse af den skete bevilling af 900.000 kr. skatteydermidler til Jens Jørgen Thorsens Jesusfilmprojekt,

fortsætter tinget behandlingen af sagen.“

Jens Peter Jensen (V):

Da der af hr. Lysholt Hansen er stillet et forslag til dagsorden, som efter min bedømmelse har udsigt til at blive vedtaget med et stort flertal, vil jeg anse det for forkert, at folketinget stemmer for den af hr. Poulsgaard nu foreslåede ændrede dagsorden, idet folketinget i så tilfælde ville opstille sig som en slags domstol, om jeg må bruge udtrykket en folkedomstol, i en sag, hvor-